

TOPLUMSAL BAKIŞ

Kemal ULUSALER

EMO Enerji Çalışma Grubu Üyesi

Yerseniz...

Kısa bir aradan sonra yeniden merhaba. Cumhuriyet Enerji Eki bildiğiniz üzere bir süre yayınına ara vermişti. Yaşanan krizin teğet geçmediğinin bir kanıtı olarak, elbette ekonomik nedenlerle zorunlu bir ara idi bu. Yüzyılın en uzun krizlerinden birini yaşıyoruz. Neredeyse 3 yılı devirmek üzere olan ekonomik kriz son verilere bakılırsa daha da sürecek. Dünyalı, “dibe vurduk, yüzeye çıktık” derken çalkantı içerisinde bocalayıp duruyor. Ve bir türlü kara görünmüyor. Üstelik bu çalkantılı denizde özellikle yoksul ve orta sınıf tüketiciyi daha da denizin dibine çekecek küresel kapitalizmin piyasalaşma uygulamaları tüm hızıyla sürmekte. Böylesi bir ortamda kamuoyuna doğru bilgileri ve halktan yana analizleri aktaracak bir yayın organına ihtiyaç giderek artmakta. İşte bu ihtiyaca yanıt vermek üzere Enerji Eki’nin yayıncıları tüm sıkıntılara rağmen “Battı balık yan gider” deyip, krizin dalgalı sularına yeniden atladılar. Bu zor ve meşakkatli yolda fedakarlık yapıp, emek veren mutfaktakilere başarılar diliyorum.

Mutfak dedim de, mutfaktaki arkadaşlar neredeyse bir ay öncesinden bu sayıdaki yazı için çağrıda bulunmuşlardı. Ben de hele biraz zaman geçsin, referandum oylaması yapılsın, gündemi kaçırmayayım derken yine son güne sıkıştırdım. Beklediğim, kaçırmak istemediğim gündem neydi? Referandum dediğimiz zimbirtının sonucunda ne oldu?

Bir kere oylama gününe kadar “hayır” kampanyası çalışmalarında meramımızı yeterince anlatamamışız ki oylamadan “evet” çıktı.

Sonuçta “evet” çıktığına göre durumu en iyi anlatan Başvekilimiz olmuş. Durum bunu gösteriyor. Anlatmaktan anlatmaya fark var tabii. Aklın hegemonyasından kurtulmuşların istirahat buyurduğu bir akıllı hastanesinde teftiş varmış. Teftişte bulunan Başhekim bir ara bir köşede bir grubun bir rakam söyleyip ardından güldüklerini fark etmiş. Yanlarına gitmiş ve “Bir rakam söylüyor ve gülüyorsunuz. Nedir bunun anlamı?” dediğinde; gruptan biri “Bizler bildiğimiz fıkraları numaraladık. İçimizden biri bir rakam söylüyor biz de bu fıkrayı hatırlayıp gülüyoruz” demiş. Başhekim, “Aaa çok güzel. Peki bir rakam da ben söyleyeyim bakayım: 3” demiş ve ardından beklemiş, beklemiş, ama çıt yok. Sonra “5” demiş. Yine çıt yok. Sonra “7” yine ses yok. Dayanamamış patlamış: “Niye gülmüyorsunuz?” İçlerinden uzun boylu olanı yanıt verme cesareti gösterip, “Eee, şey Başhekimim” demiş: “Anlatmaktan anlatmaya fark var tabii.”

Şaka bir yana medyası ile mitingleri ile devletin olanakları ile her gün her saat vatandaşın gözünün içine baka baka yıkım politikalarını anlatan piyasacı sistemin yanlışlarını deşifre etmek için bir iki kez vatandaşın ayağına gitmek yetmiyor. Her gittiğinizde sizi dinleyip, “Haklısın” dese de bu hak veriş siz devamlılık sağlayamayınca kısa sürede flulaşiyor. Unutuluyorsunuz ve sorunlarınızı unutuyorlar. Samsun Tekkeköylülere mobil santralleri anlatan, mitingler düzenleyen, yetinmeyip bir de kitap yazan Metin Telatar herhalde Tekkeköy’den çıkan “Evet”e bir anlam veremiyordur. Anlatmaktan anlatmaya fark var Metin kardeşim. Bak Başvekil nasıl anlatıyor ve nasıl anlaşılıyor.

Sonuçta bıkmadan usanmadan anlatmak lazım. Bizler de işte bunun için buralardayız. Sonuçta bu halk da “ayak bağı” olduğumuz sistemin taşeronlarının, kendilerini nasıl kandırdıklarını, argo deyimle nasıl kazıkladıklarını anlayacak. Ne zaman mı? Karpuzu kesip çürük çıktığını gördüğün zaman.

Bektaşî’nin canı karpuz çekmiş. Manava, “Nasıl karpuzların iyi mi?” diye sormuş. Manav “Kurabiye gibi abi” yanıtını verip, karpuzu Bektaşî’nin koltuğunun altına sıkıştırmış. Eve gelip karpuzu kesince berbat bir koku ile karpuz kendini salıvermiş. Ertesi sabah Bektaşî apar topar karpuzu kapıp doğru manava gidip, “Manav, seni tebrik ederim” demiş.

Manav afallamış “Hayırdır, niçin?”

“Ulan hergele nasıl oluyor da delmeden, kesmeden bu karpuzun içine ettin? Vallahi bravo, tebrik ederim.”

12 Eylül Anayasası’nı, delmeden, kesmeden “kurabiye gibi valla” diyerek, koltuğumuzun altına sıkıştırdılar.

Yerseniz diye...